

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Indictio, Acta & Decreta Synodi Diœcesanæ Paderbornensis

Diözese <Paderborn>

Nevhvsii, [1688]

Tit. III. De Confirmatione.

urn:nbn:de:hbz:466:1-36013

16. Quoniam verò parvulorum & recens natorum infirma & inconstans est valetudo, adedò ut collatio baptismi sine vitæ periculo differri non possit, valdeque sit absonum, quod ob respectum aliquem externum diutius filius iræ permaneat, qui in adoptionem filiorum Dei admitti potest: Hinc præcipimus, ne sub aliquâ specie vel causâ undecunque quæsitâ baptismus infantium etiam quorumcunque nobilium aut insignium personarum diu differatur.

17. Nullus nisi præviâ licentiâ Pastoris prolem suam extrâ Parochiam suam baptizari curet, & ubi baptizata fuerit, de collato baptismi Pastori testimonium ferat, quod etiam in libro baptismali notetur; Pastores tamen rarò, & non nisi ex gravi causâ licentiam talem concedant. Ideò Parochus Infante baptismi causâ ad se delato dispiciat, an suæ parochiæ sit, quem si alienæ deprehenderit esse, non nisi urgente necessitate baptizet, sed ad proprium Parochum jubeat deportari, quod maximè erit observandum in prolibus ex illegitimo thoro procreatis, quas parentes, ut crimen suum proprium Pastorem celent, ejusque correctionem declinent, in alienam Parochiam, ubi ignoti sunt, curant ad baptismum deferri.

18. Baptizatis nulla alia nomina imponi debent, quàm Sanctorum, quorum denominatio ac memoria adultis ad virtutis imitationis que studium desiderium accendere possit.

19. Patrini ac Matrinx sint homines pij & Catholici maturæ ætatis, in fide atque probatis moribus benè instituti, ut filios suos spirituales in ijsdem instruere possint, id enim ipsorum, quam pro infantibus Deo & Ecclesiæ faciunt, sponsio requirit, cujus diligenter à Parochis sunt admonendi, ac magis eligantur ij, qui salutem animæ consulere, quàm muneribus augere queant. Arcentur autem meritò ab ista sponsione, qui nondum ad annos discretionis pervenerunt, nec fidei rudimenta tenent, utpote Symbolum Apostolicum & Orationem Dòminicam, item qui justo impedimento cessante eo anno peccata Sacerdoti suo confessi non sunt, neque in festo Paschæ sacram Eucharistiam susceperunt, quique hæresi infecti aut excommunicati sunt. Neque enim convenit illos tanquam comministros & testes assistere Sacramentis, qui vel de illis malè sentiunt, vel quos Ecclesiæ à divinis arcet, vel qui se ipsos à communione & unitate Catholica segregarunt,

20. Alienum autem existimamus, magnam hujus mundi Pompam circà baptismum adhibere, ne ubi unusquisque in Baptismo pollicetur Satanæ renunciare ejusque Pompas deserere, in ipso vitæ Christianæ limine ijs rebus dari opera videatur, quibus potissimum solenni sponsione renunciatur.

TITULUS III.

De Confirmatione.

I.

Sacramento Baptismatis succedit aliud, quod à SS. Patribus nunc Confirmatio, nunc manus impositio, vel Sacramentum Chriſmatis aut Unctio, quæ sit divinæ procreationis sacrosancta perfectio, nominatur: cujus quidem Sacramenti virtute homini baptizato plenitudo Spiritus sancti confertur & auxilium ac robur singulare, quale datum est Apostolis die Pentecostes, ut Christi nomen & fidem coram Principibus mundi & orbe toto sine pudore ac timore constanter valeant profiteri. De hujus Sacramenti dignitate vi & effectibus Parochi subditos suos scèpè diligenterque instruant, maximè sub id temporis, quo illud Episcopus in ijs locis administraturus est. Postquam Parochus de constituto die Chriſmatis administrandi fuerit admonitus, perquirat diligenter, qui confirmandi sint in Parochia etiam per singulorum domos circumeundo, si id commodè fieri potest, & die dominico aut festo præcedente ex professo doceat populum suæ curæ & custodiæ commissum ea omnia, quæ ad Sacramentum debitè recipiendum pertinere intelliger. Pastores verò & Concinatores in Domino requirimus, ut eò majori diligentia, sollicitudine ac Zelo in fructibus hujus Sacramenti explicandis versentur, quò vident amplius illud ab antiquis & nostri temporis hæreticis derisui & ludibrio habitum. Cùm ergò hujus Sacramenti uti-

lissima

liffima fufceptio nequaquam negligenda aut parvi pendenda aut differenda fit, præcipimus omnibus ac fingulis Civitatis & Diœceſis noſtræ Paderbornenſis Paſtoribus, ut parentes crebrò adhortentur, quatenus ſuos liberos nondum ſacro Chriſmate confirmatos ad ſuſcipiendum hoc Sacramentum adducant.

2. Ad Confirmationem accedentes, ſi non perfectæ ætatis, ut Concilio Aurelianenſi olim ſtatutum fuit, ſaltem ſeptennio non ſint minores, ut meliùs ſuſcepti Sacramenti memores eſſe poſſint, niſi ex rationabili cauſâ confirmanti aliud videatur; neſiquam porrò expedit poſt ætatis annum ſeptimum, vel quando puer rationis uſum aſſecutus putatur, Sacramentum Confirmationis diutius differri, quia dignius ſuſcipitur ab innocente, qui gratiam primam baptiſmi integram hætenus conſervavit in eâ ætate, quæ ferè immunis à gravioribus peccatis eſſe ſolet.

3. Inter adultos verò nullus hæreticus, Excommunicatus, Interdictus vel gravioribus facinoribus contaminatus, aut primorum Chriſtianæ fidei rudimentorum videlicet Orationis Dominicæ, Salutationis Angelicæ ac Symboli Apoſtolorum ignarus ad percipiendum hoc Sacramentum ſe ingerat.

4. Si quos præmaturè parentibus orbatos vel alios quoscunque poſt debitam inquisitionem adhuc dubitare contingat, num Sacramentum hoc ſuſceperint nec ne, illi dubium ſuum nobis exponant, ut ſub conditione confirmari poſſint, ſi ita fieri debere judicaverimus, quia tamen frequenter evenit, ut parentibus vitæ deſunctis pueri confirmationis ſuſceptæ neſiquam memores iterum ſe offerant confirmandos, idcirco mandamus parentibus ac patrinis ut confirmatis ſuis liberis, ijs præſertim, qui ante rationis uſum ſunt conſignati, ſæpè revocent in memoriam, quando, à quo & ubi fuerint confirmati, & à quo Patrino Epifcopo oblati, tùm ne hujus obliturſum ſacrilegè conſignentur, tùm etiam ut hac gratiæ plenitudine, quam vi Sacramenti acceperunt, ad Dei gloriam & ſalutem ſuam rectè utantur & de virtute in virtutem quotidie progrediantur.

5. Cùm Sacramentum Confirmationis ex propriâ inſtitutione, ratione & naturâ ſuâ conferat augmentum gratiæ, neceſſarium cenſetur, ut id recepturus jam antea Dei gratiâ decoretur, ſiquidem augmentum illam ſupponit, idèò volumus ut omnes confirmandi, qui octavo vel ſummum decimo ætatis anno majores ſunt, dolique capaces, ne gratiæ Spiritus ſancti ponant obicem, ſi conſcij ſibi fuerint peccati mortalis, quod nondum expiârunt, præmittant Confefſionis Sacramentum, quo à peccatorum ſordibus expurgati, velut munda vaſa donis ampliffimis Spiritus ſancti affluentius impleantur, ac tam animæ quàm corpora eorum viva Spiritus ſancti templa efficiantur. Quod ſi tamen propter temporis anguſtias aliudve legitimum impedimentum confirmandi non potuerint ante conſiteri, ſaltem de admiſſis peccatis prius actu contendantur.

6. Convenit quoque ut hujusmodi Sacramentum ante meridiem adminiſtretur & confirmandi, ſi ſani ſint, Jejunii ad illud ſuſcipiendum juxta ſalutarem Concilij Aurelianenſis monitionem accedant, ut pijs deſiderijs alijsve dignis pœnitentiæ fructibus ac pietatis operibus melius præparati copioſius Dei donis cumulentur. Verùm cùm plerumque populus numeroſus affluat ad confirmationem, uſus obtinuit, ut hoc Sacramentum poſt prandium etiam non jejunis conferatur & ſuſcipiatur, quod etiam licitè fieri poteſt, ſi infirmitas, anguſtia temporis, vel alia juſta cauſa faciendum ſuadeat.

7. Qui in baptiſmo Patrinus eſſe prohibetur, hîc quoque eſſe non poterit. Patrinos autem declaramus idoneos, qui primùm ipſi ſunt Catholici, confirmati, maturæ ætatis, ab omni Excommunicationis ſententia liberi, nec gravioribus criminibus palàm obnoxij, tùm qui eo anno ad Sacramentum Confefſionis & Communionis acceſſerunt, qui prima fidei rudimenta noverunt. Regulares autem perſonas ad hunc actum accedere prohibemus.